

Alaktanainkban a képzők jegyzéke, bármilyen gazdag is, korántsem teljes. Alig jutna valakinek eszébe kétségbe vonni, hogy *gombota* [alakv.: *gombóta, gomboda, gombóda, gombód* MTsz.] 'gombóc' stb. a *gomb, csepöte* [EtSz. I. 944] a *csepe, vakotás* [MTsz.] 'foltos' a *vak, csipellérez* [MTsz. 'csipeget' a *csíp, esepellérez* [MTsz.] 'cseperég' a *csepeg, csepp* szó származéka, és mégis az *-ota (-óta)* denom., vagy az *-ellérez* frequ. képző, akárcsak az imént tárgyalt *-l, -ly* képző, az «ismeretlen» képzők közé tartozik. Pedig a ritkább képzők tárgyalása módszer-tani szempontból is érdekes volna; hiszen éppen a magyar nyelv különletében keletkezett képzők körében nyílnék a legkedvezőbb alkalom a képző keletkezésének, jelentésváltozásának s analógiás továbbterjedésének megfigyelésére.

GOMBOCZ ZOLTÁN.

Irodalom.

KLEMM ANTAL. Mordvín szövegek. Bpest, 1916. (Különnyomat a pannonhalmi évkönyvből.)

TOLNAI VILMOS. Szómutató Lehr Albert Arany-magyarázataihoz. Bpest, 1917.

WERTNER MÓR. Névmagyarázatok. II. Régi magyar női nevek. Bpest, 1917. (= NyF. 77. sz.)

NÉMETH, J. Türkische Grammatik. Durchgesehener Neudruck. Berlin u. Leipzig, 1917. (Sammlung Göschen).

THOMSEN, VILHELM. Une inscription de la trouvaille d'or de Nagy-Szent-Miklós (Hongrie). København, 1917. (= Det Kgl. Danske Videnskabernes Selskab. Historisk-filologiske Meddelelser. I, 1.)
